

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

colentem, ut quia de recentibus aquarum separatio
 ne, sicut dicitur humores, & sanguis in se contineret.
 16. Lactico levi Dei, qui quantum copia &
 excessus sui damnosus, & noxius sciunt, necesse
 est videri contentantur. Jacob iter in Mesopo-
 tamiam aggeretur, ut eum rediret, ac Deus
 illud postulat, hoc ei fecit votum. Si fuerit
 Dni mercus, & custodierit me in via, per quam
 egredior, & dederit mihi panem ad vescendum,
 & vestimentum ad induendum, reverusque
 homo propero ad domum patris mei, erit mihi
 Dominus in Deum. Modum, quo sanctus Pa-
 trarcha panem, & vestitum a Deo flagitat, ab-
 que ponderatione non est negligendus. Pa-
 nem ad vescendum, & vestimentum ad induen-
 dum panis non nisi ad esum ac vestis ad indu-
 mentum servit. Ergo superflue dixit: Ad ves-
 cendum & induendum, dicere sufficiebat: si de-
 derit mihi panem, & vestimentum. Melius di-
 xerit: dedit mihi panem, ut scia Deo nec nimium, nec
 minus multum, sed tantum patris, quantum fami-
 liolande sufficeret, & tantum vestium, quan-
 tum tegendo corpori valeret postulare demon-
 straret. Non divitiis aurum, non abun-
 dantiam quandam percipit, sed panem & vestem,
 hanc ad contemendum corpus, illam vero ut neces-
 sariam alimentum.

17. Hinc filius Dei non nisi panem quoti-
 dianum a Patre eterno postulare docet. Panem
 nostrum quotidianum da nobis hodie. Si Alexan-
 der in iuxta loco reputavit, tam exile quid a se
 postulat, qui Pater æternus, cum sit Dominus
 mundi, non egere ferret, si tantum panem ab ipso
 contemderet? cum panem etiam fercula delicata,
 de vna pretiosa rogare deberemus. Aliud hic
 dubium mihi oritur; Recur panis hunc dei ne-
 cessarius vobis tantum sit flagitandus? ergo ve
 magis esset panem pro hebdomada, pro
 mense, pro anno rogare? Primam difficultatem
 Chomat. Aquileiens. Præsul solvit. Non ju-
 beam de vna petere, aut assuetudinem secularium
 rerum, sed panem quotidianum, quod Christianis
 de necessitate ad presentem vitam solummodo
 necessarium est, nihil autem homini panis, aqua,
 & vestimentum, his quidem natura sobria con-
 munit, his humane cupiditatis expleri sequent
 vitæ. Altram divus Cyr. elucidat: Panem
 de quantitate petere instruitur, ut tantum quis
 manducet, quantum ratio naturalis exigit, non
 quod in vna carnalis impellit. Si enim in uno
 petere tantum expendat, quantum tibi suffice-
 re potest, tantum debet, iam non quotidianum ci-
 temus Dominicale.

bum manducas, sed multorum dierum. Utraque
 petio excessiva foret, ac magis noxia, quam
 utilis. In omnibus adhibendus est modus neces-
 sarius, nam gratia finitima est, & immodica, nec
 laudabilis, nec utilis.

18. Si copia piscium, quos tamen ope divina
 ceperunt, ferme scapham Petri aquis hauserat,
 quomodo opum ubertas vobis periculum æter-
 nae damnationis non minitabitur? annon re-
 creationes, delectationes, quibus cum damno
 animæ, cum læsione honoris; cum offensione
 Dei dediti estis, nimia sunt? & si terminos transi-
 re vitium sit cautum, quanto magis excessus transi-
 re vitium eat veitus? & tamen numerus horum
 magis quam piscium Petri accumulatur. Et me-
 rito dici potest: Abundat iniquitas, & refrigescit
 charitas. Nullum est vitium, quod in corde
 humano non sit multiplicatum Maledictum, &
 mendacium, homicidium, & furum, & adulte-
 rium, & omne illud vitium mundaverunt, ait
 Oseas, O tunc abundavit malitia, & lingua tua
 concinabat dolos. Manus vestras proximi: san-
 guine plenas sunt. Verbo; mundus plura vicia, quã
 scapha evangelica pisces nutrit. Si sermo sit
 de peccatis excedit in numero, ac multitudine.
 Sed ego nimia prolixitate vobis nimium mole-
 stus esse volo.

A Ger. lib. 4.

D. Matth. cap. 24. Oseas c. 4.

Pf. 49. Iam. 6.1.

ALTERA PARS.

19. Si muleum sit causa malorum, paucò quod
 bonum producit contenti esse debemus.
 Oppositorum namque est eadem ratio. Illa verba
 Davidis: In flumine pertransibunt pede, ibi latabi-
 mur in illo; considerati digni sum. Quid est flu-
 men? inquit divus P. August. Flumen est omnis
 mortalitas sæculi, vide flumen, alia veniunt &
 transeunt, alia transeunt a succedunt, nonne sic fit
 in aqua fluminis, que de terra na citur, & manat.
 Et Remigius a Davide per hoc flumen totum
 mundum intelligi censet. Flumen est mundus
 totus, quia dum hoc decedit, illud succedit. Et do-
 mum Cardinalis Bellarini, si mundus sit flumen,
 aquas in illo contentas debere esse opes humanas
 concludit. Facit per gratiam suam Deus, ut mul-
 ti iam transeant per hoc mare quasi per aridam, &
 flumen pertransibunt pede, id est facillime tempora-
 lia omnia sive bona, sive mala desipientes. Tota
 mea difficultas in hoc, quod flumen huius mundi,
 aqua terrenatum opum pede unico fulean-
 de fiat, consistit: Pertransibunt pede, & non pe-
 dibus. Quomodo unico incedete pede sit pos-
 sibile?

Apud Phi- lof. Pf. 65.

D. P. Aug. in Pf. 6.

Remig. Antioch. in Pf. 65.

Cardin. Bellarini Pf. 65. n. 5. fol. 379. coli.

N habile?

Handwritten text in the right margin, including the word "licab" and other illegible characters.

Rupert.
Abb. apud
Byran.

sibile? Rupart. Abb. hanc esse instructionem pro Prælatiſ reſponderet. *Vno pede terre inaniens, alteram a terra ſuſpendens, id eſt aſtruum vitam pro cura ſubditorum non omnino relinquens, & contemplativa, pro cuius dulcedine totis viribus inhærens.* Nullus hunc textum eſt me melius quàm Hugo Card. ponderat. Duo pedes neceſſitas, ac delicta ſunt, utroque pede per bona mûdana ambulare, nimium eſt, & valde periculoſum, rete levi negotio ſtangitur. *Flumen vocantur delicta, qua ſuunt, & efficiunt duo pedes neceſſitas, & voluptas.* Dicit pede in ſingulari, quia unum tantum pedem debemus mergere in aqua huius fluminis, ut ſumamus de rebus tranſitoriiſ tantum ad neceſſitatem, non ad voluptatem. Hæc flumen pertranſierunt multi duobus pedibus, quia accipiunt bona tranſitoria & ad neceſſitatem, & ad voluptatem. Sed quid neceſſariis contentus unico ambulabit pede, non eſt quod timeat, ſed bona majora ſperare poteſt. *Ibi, concludit Bellarm. laudatur in ipſo, id eſt in Deo, ipſum videntes facie ad faciem, non ſe gaudentes, ſed ipſo in æternum fruenteſ.*

Bellarmino
ubi ſupra.

20. Hanc politam filius prodigus ad patrem rediens obſervavit. Hinc Adoleſcens profundo miſeriarum immerſus, fame exhaſtus erorem agnovit, & ad domum paternam hanc ſperans eſſe prudentiſſimam reſolutionem reverti propoſuit. *Vadam ad patrem meum, & dicam ei: Pater peccavi in calum, & coram te, jam non ſum dignus vocari filius tuus, fac me ſicut unum de mercenariis tuiſ.* Quanta delictis in domo patris fruendi occaſo eſt, ſervis omnia ad votum ſunt, degunt in Apolline. Hiſ quietibus valedicere, hunc gregem deſerere volo, qui vult, eorum curam habeat. Ad patrem redibo, illi, ut numero ſervorum me admittere dignetur, ſupplex ſiam, omnium viliſſimus eſſe contentor.

Luc. c. 15.

Vnam ſpon, ait Janſen. habens in pœterna eius elementa, ob quam petere audeam, non quidem ut in priſtinum locum me recipiat, nam eo hie plane indignum ſaci, ſed ut ſaltem inter ſuos mercenarios habeat. Annon vides, quod tui conditioni præjudicas? An tibi id decens videtur, quod filius Domini ſervis adnumeretur, ac ſervitia abjectiſſima domus præſter: ut te in ſilium recipiat, & priſtino gradui reddat roga. Ut ſiliatorem obtineret, ſervis adſcriberetur rogare debebat, ut paſſibus dignitati reſtitueretur, humilis ſortis ſervilium ipſi poſtulanda erat; multum ergo obtinendo nullum eſſe efficaciſ medium, quam patrum rogare iudicavit. *Ecce me ſicut u-*

Janſen.
comm. in
concor. E.
vang. t.
24 f. 213
col. 1. l. D.

num ex mercenariis tuiſ. Eſt ponderatio ſi
Ephrem Siri. *Qui nudus advenerat, primo ſiſte
indutus eſt, quique mercenario recipi optaverat,
in Dei ordinem reſtitutus eſt.*

21. Qui pauco non contentatur, ſed magnum appetit, utrumque perdit. De quodam legum Doctore Angelo Ratus Neapolitano, qui plurimum clientium cauſa deſenſabat, aliquando propoſitum legi. Hic conſilium non bene numerari ſerem propugnabat, qui, quia advocatos ſupplicio libelliſ aureis characterebus extortos alloquendos eſſe ſciebat, nimis quæſivit, & nonnullis monetis cupreſ eius manum ſilivir. Advocatus eas admittit, & quia nec quietate, nec quantitate ſua vota æquari vidit, eas reddidit, allegans injuriam ſibi tam exiguo donario irrogari, ſequenteque die redire, donatum auro auctum reſerret, dixit: miſer hominiam non habens monetam, ad Advocatum non rediit, qui ſe, & exiguo, & multo orbatum redens, tanta eſt poenitudine affectus, ut a ſervone deinceps ſimilem errorem committeret, egregie delumbari ſe fecerit. Et ſic, ſi multum non poſſet habere, paucum admittere reſolu-

22. Hiſidem quod piſcatoribus ſuccedit. Et nonnullis locis marinis hie piſcandi modum regit. Retia in loco ubi multi ſunt Delphini reſpiciant, hi ingenti caterva piſcium ſuſcipi reſtrant. Piſcator ergo, ut ſufficientem capturam ſe habere putat, vocis ſigno Delphinum greſſum ſignificat, & illi abeunt, & ubi piſces præda piſcatorum ſunt. Sed ſi illis non contentus Delphinus etiam vellet, hi magitudine ſua retia impunt, & tam hos, quam illos amittit.

23. Scriptura ſacra non deſinit. Petrus Romanam pervenit, ubi velut in theatro pompæ donum patrandi prodigia ſibi à Cuiſto cellatum oſtentabat, & impoſitione manuum ſiqui ſe fidelium numero jungebant communiſcebat. Quidam certus Simon Magus, ut ſumum hominum ſibi conciliaret ope diaboli mita præſtabat, & plures ſalutates perſuadebat. Solus Petrus ei obſiſtebat, & cum impoſtorem, opeſſimum proclamabat. Temere præſtatione miraculorum cum Apoſtolo certamen inire præſumpſit. Quadam die itaque omni pede congregata ſilium ſe eſſe verum Deum depreca-
bat, & ut hinc rei fidem conciliaret, voluit in celum id probaturum ſeſe jactabat. Dum ergo ope diaboli in aërem levatus volaret, Petrus obgeoculatus ſolo temeritatem ſilium magi caligari rogavit, & antequam ille voluta ad altum

